

Rok akademicki:

2017/18

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia sztuki nowożytnej polskiej I

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

wykład: dr Józef Skrabski;

Koordynator sylabusu:

dr Józef Skrabski

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia sztuki nowożytnej polskiej I](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/z/2ECTS]: dr Józef Skrabski;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Studenci mają pozyskać wiedzę o najważniejszych zjawiskach w sztuce polskiej od XVI do początku XVII wieku, nabywając umiejętność rozpoznania i interpretacji dzieła w szerszym kontekście społecznym, politycznym i religijnym.

Treści kształcenia:

T.1 - Przedstawienie okoliczności politycznych, społecznych i religijnych mających wpływ na trzy podstawowe gałęzie sztuki: architekturę, rzeźbę i malarstwo.

T.2 - Omówienie wybranych środowisk artystycznych, działalności fundatorów i promotorów sztuki.

T.3 - Przedstawienie korzeni polskiego renesansu i manieryzmu, z uwzględnieniem genezy twórczości działających w Polsce artystów.

T.4 - Charakterystyka twórczości najważniejszych artystów działających w Polsce.

T.5 - Zapoznanie studentów z terminologią i wiedzą szczegółową, periodyzacją, tematyką i ikonografią dzieł prezentowanych podczas zajęć, różnymi metodami analizy i interpretacji dzieł sztuki w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student potrafi rozpoznać dzieło sztuki, określić jego temat i zarysować treść w szerszym kontekście kulturowym

W_2 Student potrafi analizować i łączyć zjawiska z różnych środowisk artystycznych

W_3 Student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu sztuki nowożytnej polskiej

W_4 Student potrafi posłużyć się podstawowymi metodami badań formalno-genetycznych w analizie dzieła sztuki

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład ilustrowany zdjęciami

M.2 Prezentacja multimedialna

M.3 Analiza dzieł sztuki w terenie

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie bez oceny. Warunkiem zaliczenia jest udział w zajęciach i zaliczenie testu końcowego.

Lektury podstawowe:

Chrzanowski T., Sztuka w Polsce od I do III Rzeczypospolitej, Warszawa 1998;

Zlat M., Sztuka polska. Renesans i manieryzm, Warszawa 2010.

Lektury uzupełniające:

Chrzanowski T., Kornecki M., Sztuka Ziemi Krakowskiej, Kraków 1982;

Fischinger A., Santi Gucci, architekt i rzeźbiarz królewski XVI wieku, Kraków 1969;

Fischinger A., Fabiański M., Dzieje budowy renesansowego zamku na Wawelu, około 1504-1548, Kraków 2009;

Kozakiewiczowa H., Rzeźba XVI wieku w Polsce, Warszawa 1986;

Kozakiewiczowie H. S., Renesans w Polsce, Warszawa 1976;

Morka M., Sztuka dworu Zygmunta I Starego. Treści polityczne i propagandowe, Warszawa 2006;

Mossakowski S., Kaplica Zygmuntowska (1515–1533). Problematyka artystyczna i ideowa mauzoleum króla Zygmunta I, Warszawa 2007;

Ratajczak, Mistrz Benedykt, królewski architekt Zygmunta I, Kraków 2011;

Renesans. Sztuka i ideologia, Warszawa 1976;

Uwagi: